

KAMPENKALENDEREN 2002

FOLK PÅ KAMPEN

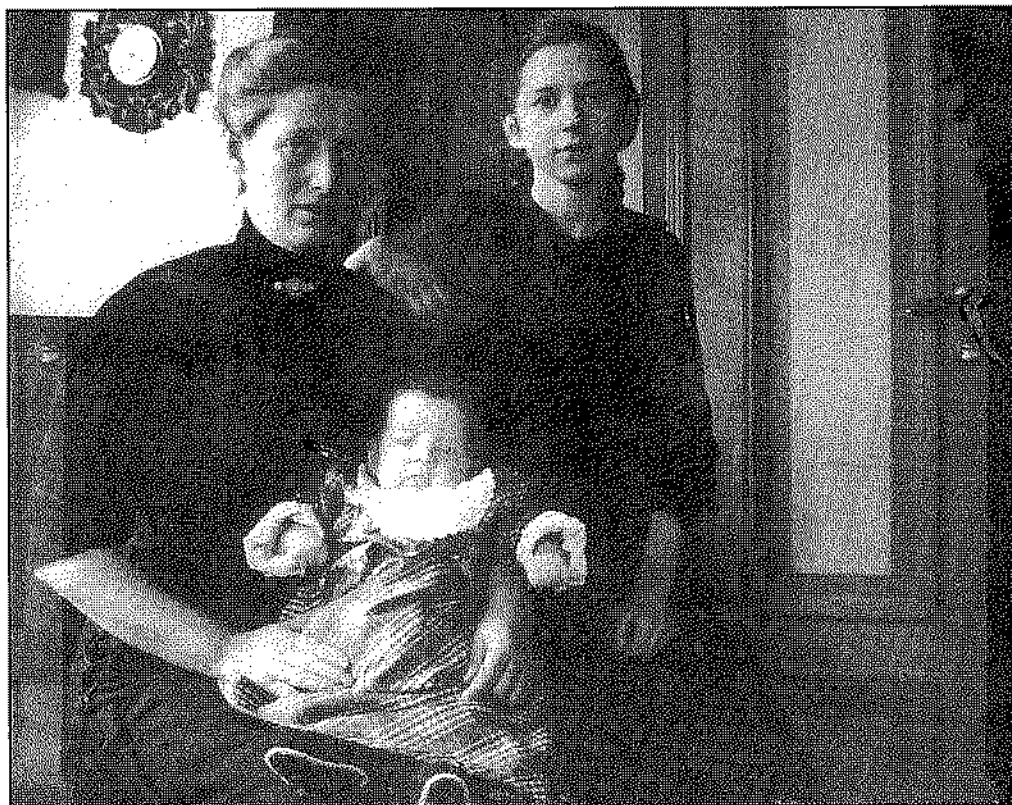

Det første styret i Kampen Vel. I første rekke: Evelyn Østensen og Haakon Berg. Neste rekke: Oddleiv Berg og Wisther. Bakerst: Eva Bull Lund, Alf Bastiansen og Leif Kristoffersen

**Utgitt av Kampen Historielag
med støtte fra Bydel Gamle Oslo**

Kr 50,-

Januar

Anna Egner, Margit Egner og lille Thorbjørn. Fotografier tilhører Jon-Ingar Haltug.

Er det Kampen, som er Kardemomme by?

Folk er der i hvert fald mange af, og en og anden røver skal der nok være iblandt dem. Vi har en lilleverden midt i hovedstaden, som i hvert fald i det ytre godt kan minde om Kardemommebyen, og den er tilmed udstyret med en meget idyllisk, omend nedlagt politistation. Her har en Bastian(sen), som ganske vist er arkitekt, holdt til i mange år. Vi kan jo bare håbe, at politimester Bastians moral:

«Man skal ikke plage andre/man skal være grei og snill/ og for øvrig/kan man gjøre som man vil» stadig gælder hos os. Men èt er helt sikkert:

Kardemommebyens far Thorbjørn Egner (1912-87) er fra Kampen. Han er ophavsmand til de nu klassiske barnefortællinger om *Dyrene i Hakkebakkeskogen* (1953), *Karius og Baktus* (1949) og *Folk og røvere i Kardemomme by* (1955), som først var barnetimehistorier, så blev til bøger og til sidst til skuespil med Egners egen musik, hans egne kostumer og kulisser opført igen og igen, også uden for Norge.

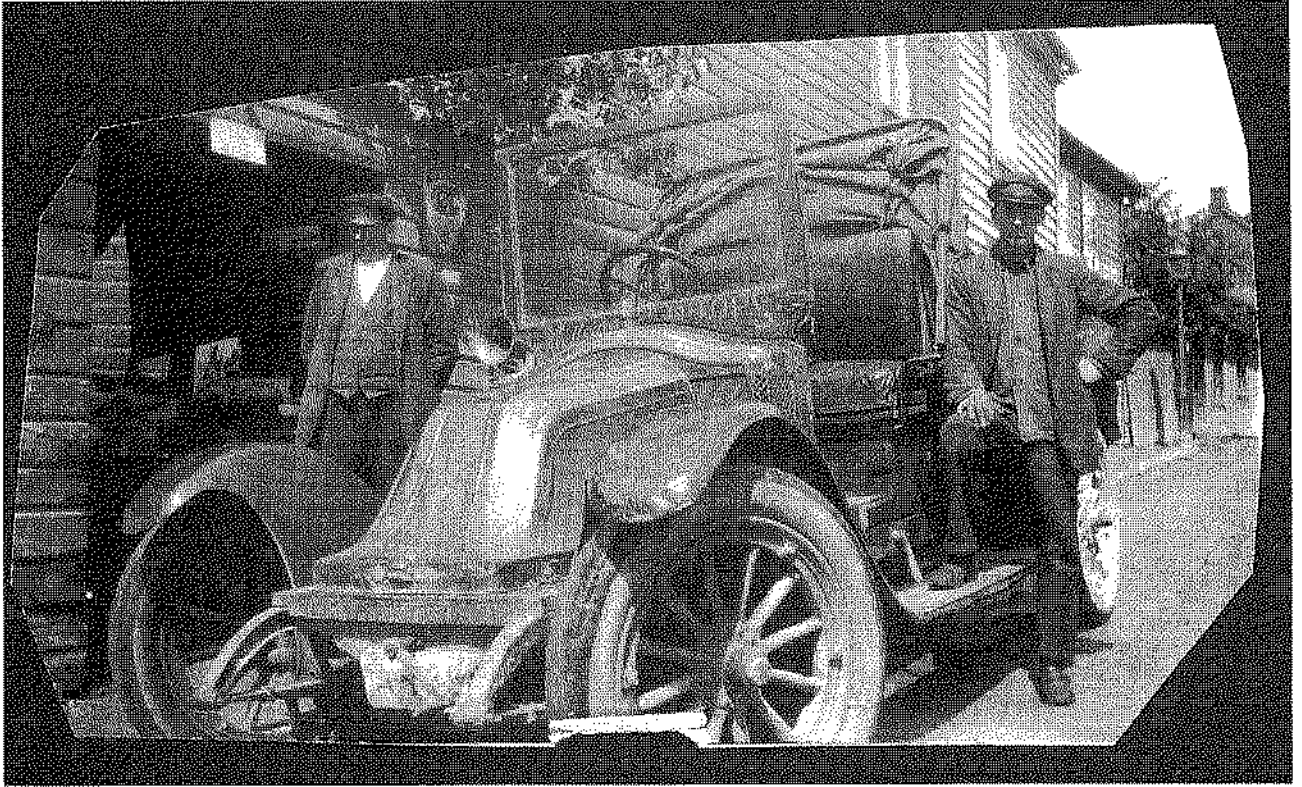
Familien Egner drev købmandsbutik og boede flere steder på Kampen i hele Thorbjørns barndom og ungdom, og det er næppe tilfældigt, at hans eventyrsted ikke er en mørk skov, men en by, med bagere og slagterbutikker i stedet for nisteposer, og trikkelinier i stedet for for svymilestøvler eller skibe, som går til lands og til vands. At Thorbjørn Egner har været barn, ved alle som kender

hans bøger. Skulle man alligevel være i tvivl, kan man se ham på billedet, som Historielaget har fået tilsendt fra Jon-Ingar Haltug på Galgeberg. Han har arvet det fra sin mormor, Ingeborg Møllebakken (1892-1945), som fik det mens hun var i huset hos Købmand Magnus Egner, Normannsgt. 14, i tidsrummet 1912-15. (Senere boede familien i Normannsgt 5). «Hun var til stede og hjalp til da Thorbjørn Egner ble født. Han viste først ingen livstegn, men bestemor gav seg ikke så lett, og klasket ham over rompa til det ble liv i den lille skrotten», skriver Jon-Ingar Haltug. Den indsats kan vi alle være taknemmelige for.

Lone Klem

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
1		1	2	3	4	5	6
2	7	8	9	10	11	12	13
3	14	15	16	17	18	19	20
4	21	22	23	24	25	26	27
5	28	29	30	31			

Februar

Fotografiet tilhører Arne Aas

Sjåfør Karsten Andersen

Karsten Andersens familie kom fra den lille husmannsplassen Salsten i Nordby utenfor Ski. Familien flyttet til byen, nærmere bestemt Norderhovgata 4, på grunn av trange kår.

Etter å ha jobbet som sjåfør hos svigerfaren, som var møbelsnekker på Grønland, fikk han jobb som sjåfør hos Kiellands Dropsfabrikk i Tøyengata 31. Som sjåfør kjørte han skytteltrafikk mellom fabrikk i Tøyengata, lageret i Drammen, jernbanestasjonen i sentrum og forretninger rundt omkring i hele Oslo.

Etter at fabrikkene begynte å produsere Fontana Brus, ble arbeidsdagene lenger. Nå måtte porthandlerne ha levering av brus om kveldene. Ofte var ikke Karsten hjemme før 11-12-tiden om kvelden, og ofte hadde han sin sovende sønn med seg på jobb.

Karsten Andersen jobbet på Kiellands Dropsfabrikk i 48 år, og fikk Norges Vels fortjenestemedalje for lang og tro tjeneste.

Dette bildet er tatt i 1923, og viser Kiellands Dropsfabrikks aller første bil. Sjåføren Karsten Andersen står til

høyre. Han var gift med Astrid og de hadde 5 barn: Karsten, Gerd, Astrid, Per og Elsa.

To av søstrene gikk på Kampen skole, de andre gikk på Tøyen. De bodde først i Havegata 48, senere flyttet de til Tøyengata 29, rett ved fabrikk.

Mannen til høyre er Karstens bror Hans Andersen, som drev melkebutikk på hjørnet Herslebsgate/Tøyengata sammen med sin kone Karen.

Per Salsten/Arne Aas

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
5					1	2	3
6	4	5	6	7	8	9	10
7	11	12	13	14	15	16	17
8	18	19	20	21	22	23	24
9	25	26	27	28			

Mars

Foto: Privat etc

Hilmar J. Andersen

Hilmar Johannes Andersen ble født på Kampen 8. mai 1896 av foreldrene Anette og Johan Emil. Han vokste opp i Hølandsgata 40 (der hvor Jordal Amfi ligger i dag), og etter hvert talte ungeflokken 5 – tre gutter og to jenter. Hilmar var skoleflink, og lærerens ønske var at han skulle fortsette skolegangen etter folkeskolen. Slik skulle det ikke gå. Hans far ble «borte på sjøen», som de kalte det den gangen. Da var den yngste broren Karl Johan – født i 1905 – bare noen måneder gammel. Moren Anette arbeidet på fystikkfabrikken på Grønvold. Hun var en av de unge jentene som deltok i Fyrstikkerarbeiderstreiken i 1889 og var med å stifte fagforeningen.

Som følge av at moren ble enke, og som den eldste gutten i flokken, måtte Hilmar ut i jobb rett etter skolen. Først var han visergutt med blytung drakjerre lastet med lær. Deretter ble hans arbeidsplass også fyrstikkfabrikken, hvor han ble i 54 år, noe han ble tildelt St. Olvas medalje i sølv for. Han var også aktiv i fagforeningsarbeidet på fabrikken. De fleste årene tilbragte han i Sponhuset, der hvor bakeriet på Fyrstikkertorget i dag holder hus.

Helt fra småskolen hadde han holdt sammen med Aagot, som han fikk leve sammen med i 62 år. Allerede som 18-åring ble han far for første gang, og kort tid etter flyttet han og familien inn i Ullensakergata 7. Hilmar og Aagot fikk 4 barn, 6 barnebarn og flere oldebarn. Hilmar J. Andersen døde i 1976, og kona Aagot gikk bort 6 år etter.

Hege Hov

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
9					1	2	3
10	4	5	6	7	8	9	10
11	11	12	13	14	15	16	17
12	18	19	20	21	22	23	24
13	25	26	27	28	29	30	31

April

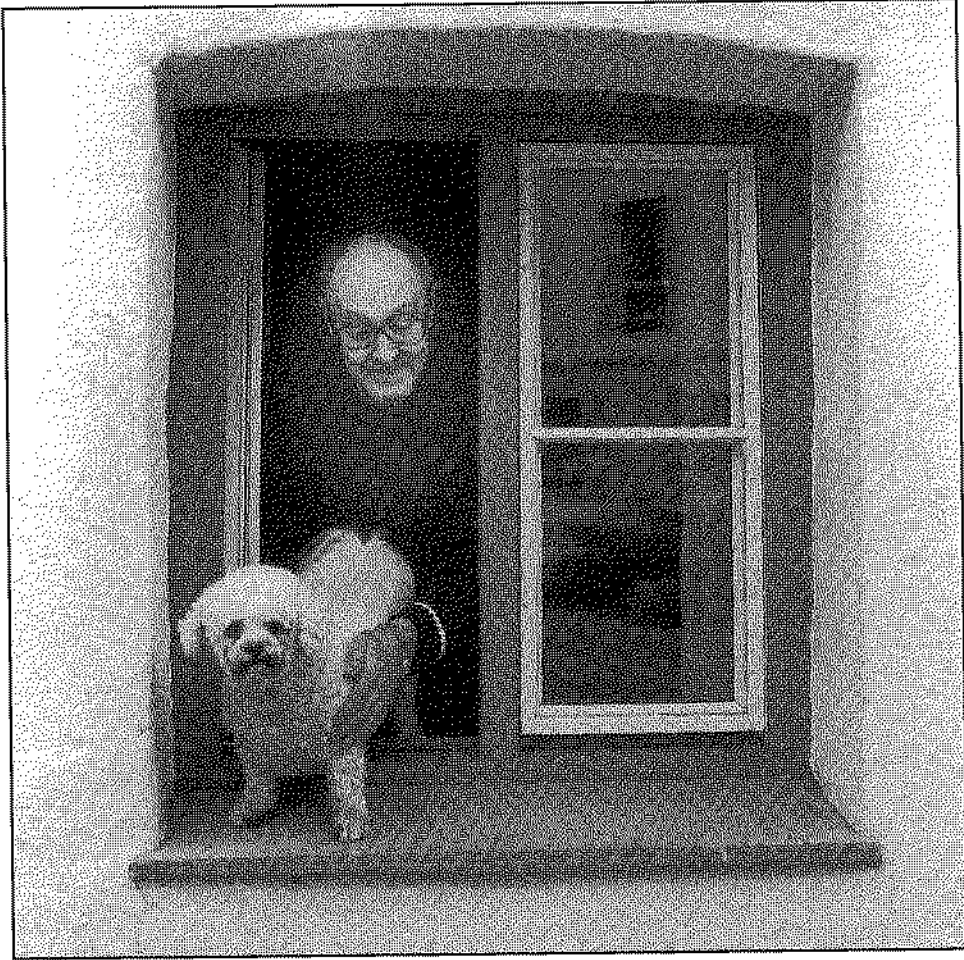

Foto: Sverre Syversen

Egil og Susi

Egil Fridholm er født på Ski i 1932. Han flyttet til Oslo i 1949 og bodde en kort stund på Fossum (Stovner). Deretter bodde han i mange år på Vålerenga før han flyttet til Kampen i 1979.

Egil dro tidlig til sjøs. Han har jobbet på alle slags båter; stykkogods-, tank- og bulkbåter. «Jeg har seilt over hele verden, der det finnes ei havn, har jeg vært», fastslår Egil. Han har vært samboer med Grethe i 40 år. Det var ikke vanlig å være samboerpar da Egil og Grethe var unge, og de møtte mange fordommer på grunn av sitt valg. «Men jeg skjønner ikke hvorfor man skal ha et papir på at man elsker et menneske», sier han.

Susi er 7,5 år gammel og rasen heter Bichon frise. Egil og Susi går sine faste turer 2-3 ganger hver dag. Om vinteren kan det være kaldt, da blir det bare to korte turer, og er det nysnø vil Susi helst hjem med en gang. Turene pleier å gå til Kampen Park, og rundt kirka. Når Susi stopper, stopper Egil også, for det er Susi som bestemmer tempoet.

Egil er utrolig glad i hunden sin. «Vi er tett knyttet til

hverandre, vi», sier Egil. «Hun er så klok, jeg behøver aldri å snakke hardt til henne. Hun forstår hva jeg mener. Hvis jeg skal et kort ærend, legger hun seg i kurven sin og venter til jeg kommer hjem. Og selv om Grethe er hjemme, ligger Susi og lytter etter kjente skritt». Egil og Susi er et kjent innslag på Kampen.

Sissa Lindqvist

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
14	1	2	3	4	5	6	7
15	8	9	10	11	12	13	14
16	15	16	17	18	19	20	21
17	22	23	24	25	26	27	28
18	29	30					

1 - 2. påskedag

Mai

Foto: Privat eis

Klasse 7B på Kampen skole 17. mai 1939

17. mai er dagen da finstasen skal på. De fleste barn får nye klær hvis de da ikke har bunad eller annen tradisjonell påkledning denne dagen. Ofte er det dagen da sommerklærne har årets debut, og det er været som avgjør om stasen blir vist fram i sin fulle prakt, eller om den blir skjult av den varme vinterjakka.

På bildet her er 23 flotte jenter fra Kampen skole foran overlærerboligen 17. mai 1939, og de får så visst vist fram hvor fine de er. Jentene er spesielt stolte av kjolene sine. Alle er like, og kjolene er sydd i håndarbeidstimene i 7. klasse under kyndig veiledning av klasseforstander Marie Kinnerød og håndarbeidslærerinne Mollnes. Dette er riktige 17. mai-antrekk, men sort-hvitt-bildet yter ikke full rettferdighet i denne sammenhengen. Kjolen har liv i blått bomullsstoff, blått og hvitt rutete skjørt og hvit organdi-bluse med broderier i rødt og blått rundt hals og ermer. Hattene har samme farge som kjolelivet. Jentene står helt i stil med flagget.

Klassen er fotografert rett før oppstilling og avmarsj i 17.

mai-toget. Jentene er 14 år gamle, altså født i 1925, og ferdige med 7-årig folkeskole denne våren.

Tove Andersen som sitter som nummer to i første rekke fra venstre, har gitt bildet og opplysningene til kalenderen. Det er sikkert flere som vil kjenne seg igjen eller finne kjente på dette bildet.

Kari Korbøl

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
18			1	2	3	4	5
19	6	7	8	9	10	11	12
20	13	14	15	16	17	18	19
21	20	21	22	23	24	25	26
22	27	28	29	30	31		

Juni

Foto: Sverre Syversen

Akveline Braadal

Akveline Braadal er opprinnelig svensk. Hun ble født 9. november 1902 i Røjdåfors, Värmland. Faren var møller og Akveline var yngst med 3 eldre brødre. Akveline vokste opp etter unionskonflikten i 1905. «Men vi var gode venner, for det kom nordmenn hit og spilte til dans, og hver 17. mai syklet vi til Grue i Finnskog for å være med på fest».

I 1916 ble hun konfirmert og dro så til Karlstad, hvor hun begynte på husmorskole. Etter endt skolegang kom hun til Oslo, for her hadde hun tante og kusine. Den første arbeidsplassen var som kokke på en bondegård på Ekeberg. Hun bodde på et rom uten lås, og om vinteren var det lang vei til bussen, så hun sluttet og fikk seg plass som tjeneste-jente hos en skipsreder på Bygdøy. Akveline arbeidet mye og fikk lite mat. Frua i huset sjekket hvor mye det var drukket av melk og spist av pålegg og brød, og hun fikk middag hvis det var noe igjen.

Akveline og hennes mann var de første innflyttere i Songgate 21. Året var 1934, og ut fra familiens økonomi fikk de velge leilighet. Her bor Akveline den dag i dag.

Akveline har mange bånd til Kampen skole. Med unntak av 2 år på Vålerenga, har Akveline jobbet i «bespisningen»

på Kampen til hun gikk av med pensjon 67 år gammel. Hun var elsket av ungene fordi hun laget til og ordnet maten slik at alle fikk spise noe de likte. Det var sorg da hun dro for å jobbe på Vålerenga. Akveline har vært svært aktiv i «Venner av Kampen skole» i 45 år, og av dem var hun leder i 26 år.

Akveline har nådd den anselige alder av 99 år og er ennå aktiv. «Jeg er på seniorsenteret 2 ganger i uka, jeg», sier hun.

Sissa Lindqvist

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
22						1	2
23	3	4	5	6	7	8	9
24	10	11	12	13	14	15	16
25	17	18	19	20	21	22	23
26	24	25	26	27	28	29	30

Juli

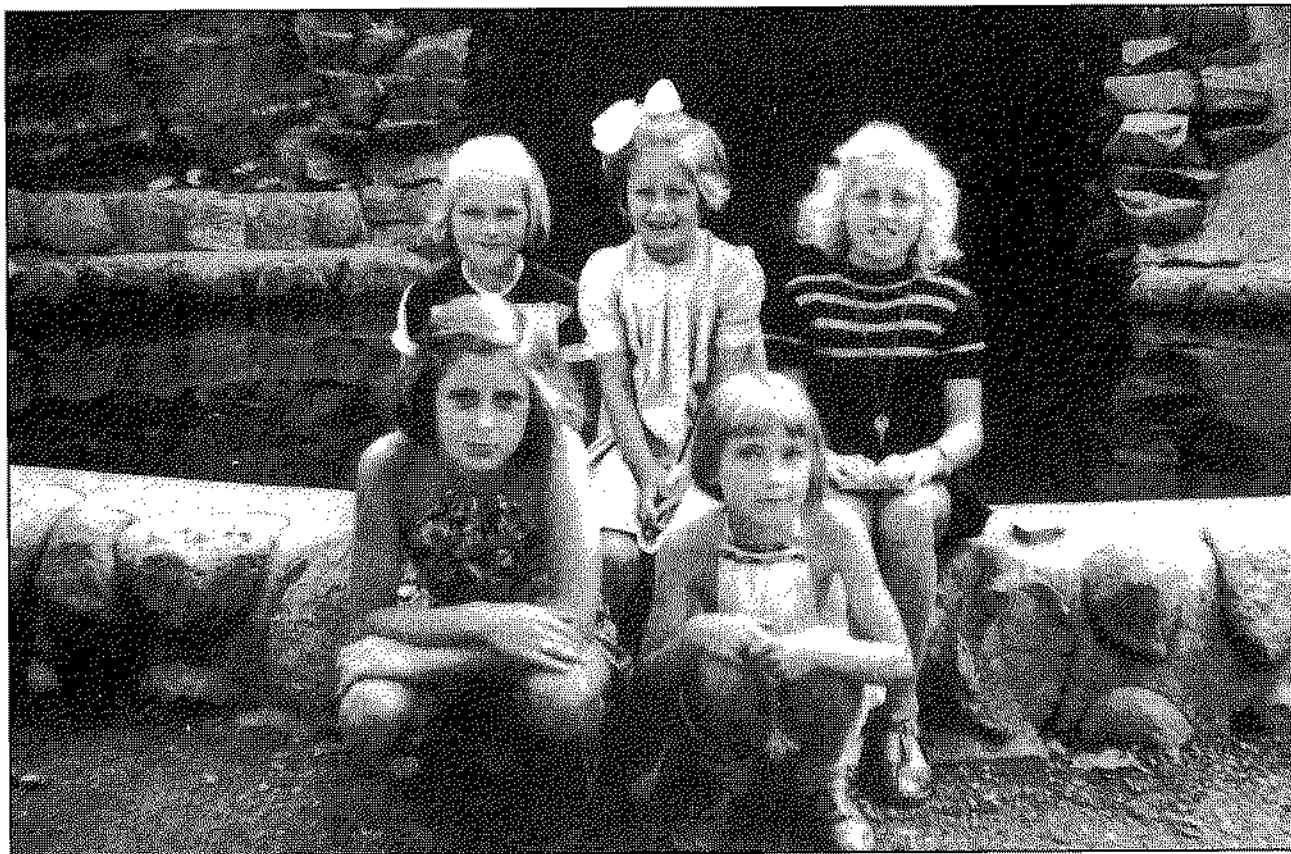

Foto: Privat eie

5 jenter i Kampen park

Dette bildet er tatt for cirka 60 år siden ved grotten i Kampen park. Alle vi fem bodde i Norderhovgata 32 og 34, og vi syntes vi var heldige som hadde parken så nær. Vi hadde mye moro der. Det var ved grotten vi hadde husker, springvann, badevann og paviljong. Det var der vi badet om sommeren og gikk på skøyter om vinteren.

På den tiden gikk det vakt i parken, han hadde stokk med pigger og han plukket papir og passet på. På plenene sto det skilter med advarsler: Ikke tråkk på gresset! Men det måtte vi jo når han ikke så det, det var jo spennende! Under okkupasjonen hadde tyskerne russiske fanger gående på Storehøyden ved vannbassenget i parken. Om vi hadde mat, gav vi den til dem. Tilbake fikk vi små gjenstander som fangene hadde laget selv. Det kunne være trehester eller trehaner eller lignende. Tyskerne gikk hele tiden vakt rundt området, så vi måtte være forsiktige så vi ikke ble oppdaget. Parken var et spennende sted!

Jentene på bildet er i første rekke fra venstre (alle med pikenavnet): Laila Johansen, Ingrid Andersen. I andre rekke fra venstre sitter Turid Andersen, Tove Andresen og Åse Jensen. (Ingrid og Turid er søsken).

Kampen var et godt sted å vokse opp, men det er det jamen fortsatt!

Turid Andersen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
27	1	2	3	4	5	6	7
28	8	9	10	11	12	13	14
29	15	16	17	18	19	20	21
30	22	23	24	25	26	27	28
31	29	30	31				

August

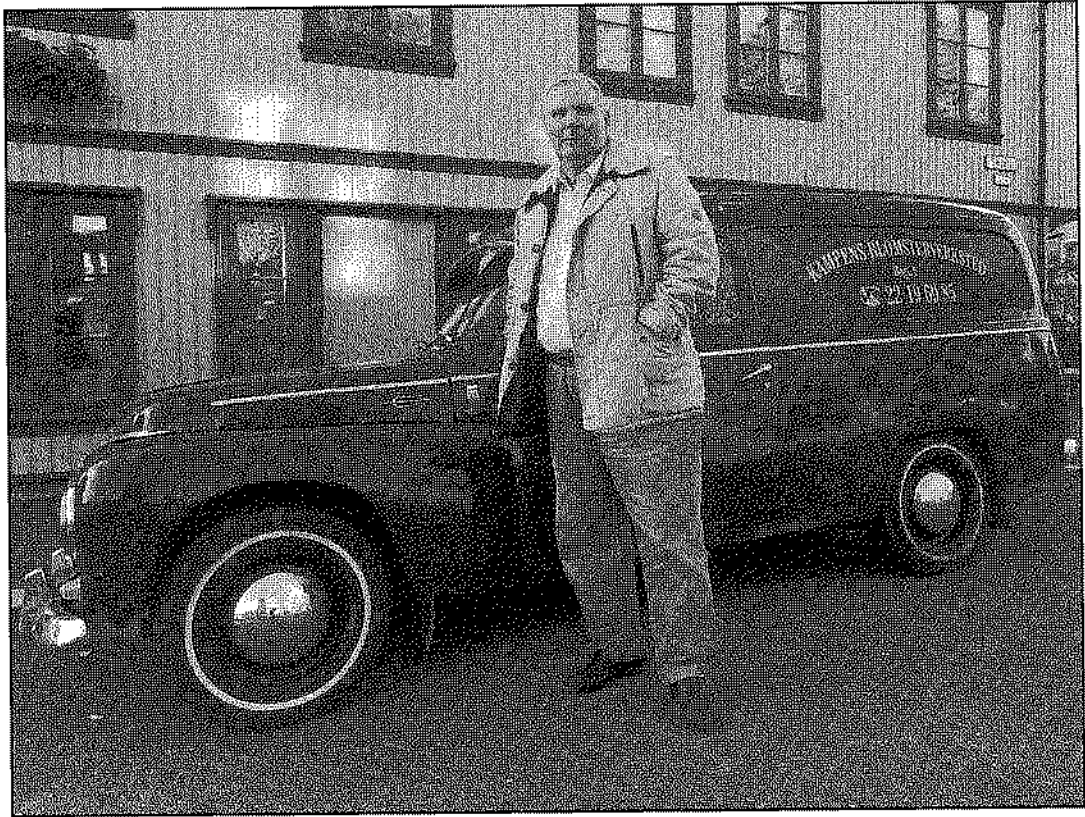

Foto: Sverre Syversen

Per på hjørnet

Per Kristian Hansen ble født 1930 i Bagn i Valdres, men vokste opp i Lensmann Hjørts allé på Malerhaugen. «Da jeg var guttunge lekte jeg og sto på ski på Ola Narr», forteller han.

Han har gått på Bryn skole og på Teisen Høyere Allmenn skole. Første gang han traff kona si Karin, var da de begynte på Oslo Kommunale Handelsskole. Men det var først da de begynte på Bårdar Danseskole at det ble et par av dem.

Per drømte om å bli flyver, men ble nektet av sin mor. I protest meldte han seg til tjeneste i Tysklandsbrigaden i 1949/50. Som sjåfør reiste han rundt i de fleste store byer i Tyskland og kom bl.a. til konsentrasjonsleiren i Bergen Belsen. Denne tiden gjorde voldsomt inntrykk på ham. Han giftet seg med Karin Thorsen i 1953. De pusset opp og flyttet inn i svigerforeldrenes hus i Bøgata 6. Karin er født i huset.

I mange år hadde Per et verksted i Ullensakergata 13 der han laget og reparerte taxametre og instrumenter til drosjene i Oslo. Han var bussjåfør i Oslo Sporveier fra 1979 og fram til pensjonsalder. Nå er han tilbudt jobb med å reparere maskinene for samme firma. For Per er en hendig mann, han har noen fine, gamle biler i garasjen som han har «mekket» på, og som han av og til kjører rundt i.

Da Per var ung samlet ungdommene seg på trikkesløyfa ved Etterstad. Tyskerne hadde beslaglagt gamlehjemmet på Vålerenga, og ofte gikk det soldater forbi ungdommene. En gang hadde de nok benyttet humor seg i mellom mot soldatene, de lo av dem og det virket! Resultatet ble at Per ble banket opp av tre stykker.

Bøgata 6 er et vakkert hus, sentralt plassert på Kampen, og Per er en kjent person der han står på hjørnet sitt. Han har god oversikt over folk som kommer og går, og er på hils med de fleste. «Jeg er en liten informasjonsentral», sier Per. «Og nå har jeg bodd på Kampen i ca. 50 år og er Kampegutt for alle penga».

Sissa Lindqvist

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
31				1	2	3	4
32	5	6	7	8	9	10	11
33	12	13	14	15	16	17	18
34	19	20	21	22	23	24	25
35	26	27	28	29	30	31	

September

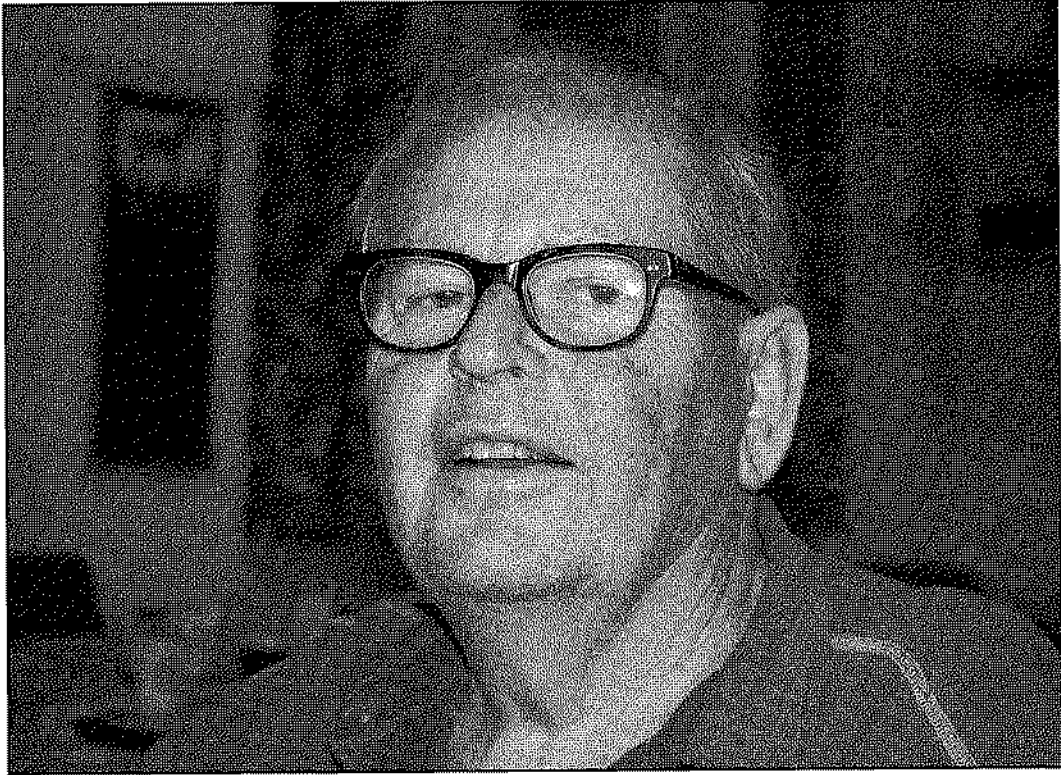

Foto: Trond Bastiansen

Alf Bastiansen

Alf Bastiansen ble født i Drammen 13. oktober 1930 som den yngste i en søskenflokk på 5 barn. Foreldrene Hanna, født Astrup, og Alf B. Bastiansen, flyttet med familien til Oslo i 1936 og til Norderhovgata 32b året etter. Alf B. Bastiansen ble sogneprest i Kampen kirke og forble det i nesten i 20 år.

Alf vokste opp på Kampen og gikk på Kampen skole, med unntak av i krigens dager, hvor skolen var okkupert av tyskerne. Senere ble det realskole og gymnas på Vahl skole og i 1957 var han ferdig utdannet som arkitekt ved Arkitektthøyskolen i Oslo.

Alf startet i 1965 sin privatpraksis og fikk etter hver sitt kontor i Hølandsgata 22. I 1977 flyttet han kontoret til Normannsgata 44, som han hadde kjøpt av boktrykker Finn Bjørkmann. Alf Bastiansen Arkitektkontor A/S hadde sitt tilhold her fram til 1996 og i alle år har arbeidet med Kampen stått i fremste rekke.

I 1973 utarbeidet Alf Bastiansen og arkitekt Rolf Terjesen en rehabiliteringsplan for Kampen, som på den tiden skulle saneres for bygging av høyblokker og terrasseblokker over det hele. Rehabiliteringsplanen ble godkjent av Oslo Bystyre i 1975, og bidro til at det fremdeles er en levende bebyggelse på Kampen, med blanding av

gamle, rehabiliterte hus i kombinasjon med nybygg. For dette arbeidet mottok Alf i 1999 Oslo Bys Kunstnerpris. I 1971 var Alf med å starte Kampen Vel, sammen med en rekke andre personer som glødet for arbeidet på Kampen.

Alf Bastiansen og hans kone Grethe har bodd i Norderhovgata 32b siden 1960 og bor der fortsatt.

Jannik/Trond Bastiansen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
35							1
36	2	3	4	5	6	7	8
37	9	10	11	12	13	14	15
38	16	17	18	19	20	21	22
39	23	24	25	26	27	28	29
40	30						

Oktober

Foto: Sverre Syversen

Hilmar Nysted

Hilmar er født på Ringebu i 1932. Han kom til Oslo midt på 60-tallet og bodde i 2-3 år på Nordstrand. Der leide han en liten hybel hos en familie som hadde et lite jordbruk. I tillegg drev familien med utkjøring av koks og ved, og Hilmar hadde jobb med å kjøre dette ut til befolkningen på Nordstrand.

Han bodde noen få år på Grunerløkka, men der var husværet så dårlig at han søkte Oslo kommune om et annet sted å bo. Slik kom han til Åkebergveien og har bodd her i 6 år. Han har jobbet på Fellesmeieriet og Isberg. For ca. 10 år siden, da han enda bodde på «løkka», begynte han å plukke opp rusk og rask som lå langs veikantene.

Hilmar er lett gjenkjennelig når han kommer med søppelplukkeren sin. Det er den fjerde han har kjøpt til nå. «De går så fort i stykker og de er veldig dyre, skjønner du» (Kr 450,- i utsalg). «Men jeg er så forarget

på alt søppel som ligger rundt omkring. Oslo kommune gjør jo ingenting med det, og det gjør ingen andre heller». Det er en hverdags helt du ser som går og plukker opp søppel etter oss. Det er ikke mange igjen som Hilmar Nysted.

Sissa Lindqvist

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
40		1	2	3	4	5	6
41	7	8	9	10	11	12	13
42	14	15	16	17	18	19	20
43	21	22	23	24	25	26	27
44	28	29	30	31			

November

Foto: Per Anders Rosenkrvist

Anne Lise Flavik

Anne Lise kommer opprinnelig fra Torshov, men flyttet til Kampen i 1987. Hun er utdannet servitør på Sogn Yrkesskole. Hun har arbeidet på Peking House og Hotel Continental, og fra 1985-86 arbeidet hun som restaurant-sjef på Smuget.

I mai 1986 startet hun Kampens første kafè, Kafè Lars, som ble veldig godt mottatt av sultne og tørste Kampianere. Kaféen ble et viktig møtepunkt for alle, og det var der, sammen med Joronn Dahl og Kirsti Aasen, idèen om kombinasjonen Kro- og Kirkekor ble unnfanget. Dirigent Vigdis Simonsen var også med helt fra starten.

Et år hadde Anne Lise sprøytet skøytebane på terrassen. Riktignok var den litt ruglete, men den var til stor glede for barna. I fliserommet hadde Mini-Lars åpent hver onsdag, der lærte hun ungdommene å drive kafè.

Kafè Lars var også åpen juleaften. Da laget familien stor middag og hadde åpent for alle som ønsket å feire jul sammen med dem. Gaver var det også.

Kafè Lars var en familiebedrift, drevet av Anne Lise.

Hennes mormor tørket støv og strøk duker, mor Elsie hadde kjøkkentjeneste og far Egil hentet varer. Anne Lise drev Kafè Lars frem til 1990.

Hun arbeider nå som fotograf, og hun har hatt en rekke utstillinger og drevet workshop med fotograf Morten Krogvold. Anne Lise har også arbeidet som stillsfotograf på en rekke norske spillefilmer.

Jannik

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
44					1	2	3
45	4	5	6	7	8	9	10
46	11	12	13	14	15	16	17
47	18	19	20	21	22	23	24
48	25	26	27	28	29	30	

Desember

Utflukten til Maarud gård omfatter både grilling av pølser og henting av julegran til Kampen. Foto: Siri Bryn

Kampen Vel 30 år

Mens Kampenkalenderen for 2002 skrives, fylder Kampen Vel 30 år og kan se til tilbake på perioder med hektisk aktivitet, afvekslende med mer dvaleaktige tilstande, når alt syntes i orden, og der var få saker at kæmpe for. For første færd har det viktigste været at skabe trivsel i området: boligarbeide og byudvikling, alternative planer for sanering på Kampen, men også velfærdstiltak: skirenn i parken, rebusløp for unge, som skulle lære området at kende, udflukter for ældre, bl.a. til Sverige, 17. mai-fester, for ikke at glemme Kjempe-dagene, som alltid har involveret en masse folk fra Kampen. «Kampenposten» var i årtier vellets værk, indtil bladet blev en selvstændig publikation. Meget andet, som er påbegyndt af Vellet, er forsat af andre; men kernen i dets virksomhed er stabilt.

Blandt mange trafikaktioner kan nævnes to store. Under den omfattende kampagne «Kampen slåss for Brinken» lavede beboerne 10.6.1985 «gå sakte aksjon» mod Økernveien og Ensjøveien og opnåede et viktig trafiklys. 10.3.1994 gik «Kampen til kamp mot trafikken» Vellet, beboerne og nærings-drivende fik spærret Ensjøveien ved gangbroen og opnåede nogle år senere den direkte forbindelse fra Kampen til Ensjø Stasjon. En årligt tilbakevendende begivenhed er stadigvæk tændingen af juletræet foran kirken 1. søndag i advent. En del år begyndte den med en vintertur til Maarud gård, hvor

børn og familier fra Kampen valgte sig træet og fik det hentet hjem. En særlig farverig og engagerende indsats var hjælpen til Ukraine: pakker med tøy og mad blev indsamlet og kørt af sted af folk fra Kampen; og ved sykkel-VM i 1993 var Ukraines hold inviteret af Kampen og indkvarteret her. Vellet har haft mange formænd; de to, som har været det længst Robert Lorange og Wenche Halvorsen, har fortalt det vi ikke selv vidste om arbeidet. Gratulerer og held og lykke i fremtiden.

Lone Klem

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
48							1
49	2	3	4	5	6	7	8
50	9	10	11	12	13	14	15
51	16	17	18	19	20	21	22
52	23	24	25	26	27	28	29
1	30	31					

25 - Juledag / 26 - 2. juledag